

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1864-04-08/1864-04-09)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1864-04-08/1864-04-09)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 260. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010239.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 8. April 1864.

I Aften havde jeg da den Glæde at modtage det første Budskab. De ender vist med at blive en Søhelt, inden Enden tager det, thi det var sandelig et Veier, hvori man kunde være bekjendt at blive søsyg. Det var jo ypperligt, at Søvnen indfandt sig. At jeg ikke har tøvet med at skrive, inden De anmodede mig derom, vil De vel have erfaret, forinden De modtager dette mit andet Budskab. I Eftermiddag har jeg atter været hos Deres Tante, der nu lader til at have overstaaet sit Ildebefindende, hvilket jeg glæder mig over at kunne melde Dem. Hun fortalte, at Fru E. Vedel igaar var ganske henrykt over Deres Bolig og ikke kunde løsrive sig, især fra Værelserne ovenpaa, saa at Manden tilsidst maatte med Magt tvinge hende til at gaae. ... Deres Tante har været saa elskværdig aaben imod mig, at jeg alt synes, at vi ere rykket hinanden meget nærmere. Da vi i Eftermiddag bleve ene, talte vi saa gemytligt sammen, og mangt et lille Træk om Dem viste mig, hvad jeg alt vidste iforveien, hvor god og rar De er. Hun og Gartneren vare ganske enige med mig om, at der udenfor Havedøren ud til Veien bør lukkes med Planter. Jeg har virkelig ikke overtalt hende; hun var strax af vor Mening og fandt det hyggeligere ikke at glæde Omnibussernes Indhold ved et altfor stort Indkig i Haven. Jeg har virkelig ingen Overtalelse brugt. Jeg gjorde mig et Ærinde op i Deres Stue og glædede mig atter over min Vens ualmindelige smukke Værelser. Gid De kun ikke altfor længe maa savnes i dem for at snakke med vore Fjender istedetfor med os, Deres Venner.

d. 9. April.

Jeg har levet i fuldkommen Eensomhed, siden De forlod mig; intet har jeg at fortælle om hvad der skeer herhjemme, saa jeg er en daarlig Correspondent for en Beisende i Udlandet, men jeg stoler paa og haaber for Dem, at De har adskillige bedre; den Kilde, hvoraf jeg pleier at hente Fornylse, er jo nu i London og ikke i Kjøbenhavn, hvor naturligt altsaa, at jeg ikke har noget til mig selv, endsige til Andre Paa Prøverne fortælles der vel Et og Andet, men det er kun sædvanlige Skuespillerhistorier. Saaledes fortalte man igaar, at Høedt havde moret sig s. 261 med at bede en Pige, han traf i Gades Port, om hun vilde gaae op til Gade og sige, at Meza kunde ikke komme, som han havde lovet, da han for to Timer siden var blevet hængt; Pigen udbrød: „Gud, det tænkte jeg nok vilde blive Enden paa det.”¹ Meza har forresten i denne Tid havt et Selskab hos sig, bestaaende af 30 a 40 Damer; disse paastaaer, at de have moret sig fortræffeligt med denne ene Hane i Hønsestien; velbekomme! ...